

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	20.10.2017. 10:53:53		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/17-01/09	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-3	spis	0	

d1988648

ai broj: UsII-9/17-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Senke Orlić Zaninović, te sudske savjetnice Marijane Čuk Kostrec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

., koje zastupa direktor
., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9., radi oduzimanja dozvole za radijsku postaju na plovilu, u sjednici vijeća održanoj dana 28. lipnja 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-05/16-01/4354, URBROJ: 376-03-16-1 od 28. studenoga 2016.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tužitelju se oduzima dozvola za radijsku postaju na plovilu, br. (reg.oznaka) te je obvezan prestati s uporabom radijskih frekvencija dodijeljenih dozvolom odmah po primitku odluke.

Tužitelj u tužbi navodi kako je plovilu istekla plovidbena dozvola 31. prosinca 2007., nakon isteka ugovora o poslovnoj suradnji radi zajedničkog pružanja usluga smještaja turista na plovilu. Zaključuje kako plovilo od 1. siječnja 2008. nije bilo u uporabi nego na „mrtvom vezu“. Nakon tog datuma slijedio je postupak carinjenja jer plovilo više nije bilo u gospodarstvenoj funkciji („čarteru“) koji je trajao nekoliko godina, a za sve to vrijeme plovilo nije bilo u funkciji nego na „mrtvom vezu“. Postupak carinjenja je trajao do kraja 2013. godine, tako da je 9. svibnja 2014. izdana nova plovidbena dozvola za osobne potrebe za navedeno plovilo, sada s oznakom . Zaključuje kako plovilo od 1. siječnja 2008. do 9. svibnja 2014. nije imalo dozvolu za plovidbu pa je neshvatljiva osporena odluka o oduzimanju dozvole, prava na korištenje radijske postaje. Smatra kako po shvaćanju tuženika plovilo može biti korišteno, jer ima regularnu registraciju, ali zabranjeno mu je koristiti radijsku stanicu, što je neprihvatljivo zbog sigurnosti na moru. Napominje kako dozvola za radijsku postaju () njemu, kao vlasniku plovila, nikad nije bila dostavljena. Iz sadržaja tužbe proizlazi da predlaže Sudu da poništi osporenu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako tužitelj neosnovano povezuje plovidbenu dozvolu s pravom na uporabu radiofrekvencijskog spektra za radijsku postaju na plovilu. Ističe kako stjecanje prava na korištenje radiofrekvencijskog spektra podliježe propisima iz područja elektroničkih komunikacija, dok je ishodenje plovidbene dozvole uređeno

pomorskim propisima. Stoga tužitelj pogrešno zaključuje kako ishodenjem plovidbene dozvole stječe pravo na korištenje radiofrekvencijskog spektra za radijsku postaju na plovilu. Poziva se na odredbu članka 80. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK) te navodi kako se dozvola izdaje na zahtjev korisnika, a postupak izdavanja dozvole povezan je s plovidbenom dozvolom utoliko što je plovidbena dozvola uvjet za stjecanje i gubitak prava na uporabu radiofrekvencijskog spektra sukladno odredbama članka 4. i 14. Pravilnika o uvjetima dodjele i uporabe radiofrekvencijskog spektra (Narodne novine, broj 45/12., 50/12. i 97/14., dalje: Pravilnik). Ističe kako je korisnik plovila obavezan prijaviti svaku promjenu u odnosu na uporabu plovila te je za uporabu radiofrekvencijskog spektra nositelj dozvole obavezan plaćati naknadu. Smatra kako pogrešno tužitelj zaključuje da bi zbog neuporabe plovila bio oslobođen obveze plaćanja naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra. To prije svega iz razloga što je tužitelj bio obavezan o svakoj promjeni u odnosu na uporabu plovila obavijestiti tuženika, a zanemarivanjem svojih obveza koje ima prema propisima iz područja elektroničkih komunikacija, doveo je u pitanje sigurnost na moru, jer izdana dozvola za uporabu radiofrekvencijskog spektra uopće ne odgovara plovilu za čiju radijsku postaju je izdana. Takvim postupanjem tužitelj preuzima ulogu upravitelja radiofrekvencijskog spektra jer sam odlučuje u kojim slučajevima ima obvezu plaćanja naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra, a u kojima nema te smatra da za vrijeme tzv. „mrtvog veza“ nema obvezu plaćanja naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra. Na kontradiktornost navoda tužitelja ukazuje činjenica da je platio naknadu za uporabu radio frekvencijskog spektra za 2010. godinu, iako je prema njegovim navodima plovilo tada bilo na tzv. „mrtvom vezu“, kao i naknadu za 2015. godinu, o čemu prileži izvod iz poslovnih knjiga tuženika. Isto tako, uredno je podmirivao naknade na temelju izdane dozvole do 2009. godine, čime ujedno potvrđuje i da je primio dozvolu. Uredno je zaprimao izdane račune i opomene bez da bi obavijestio tuženika o bilo kakvoj promjeni u odnosu na izdanu dozvolu, a što je bio u obvezi. Napominje kako bi tužitelju dozvola ionako trebala biti oduzeta zbog promjene uporabe plovila, jer je trajanje dozvole sukladno odredbi članka 4. stavka 3. Pravilnika, vremenski ograničeno trajanjem plovidbene dozvole. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

Tužitelj nije Sudu dostavio očitovanje na navode odgovora na tužbu iako mu je to omogućeno na temelju odredbe članka 6. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., dalje: ZUS), tako što mu je dopisom ovoga Suda od 25. travnja 2017. dostavljen odgovor na tužbu.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Osporena odluka donesena je na temelju članka 12. stavka 1. točke 12. i odredbe članka 93. stavka 1. točke 5. i stavka 4. ZEK-a.

Sukladno odredbi članka 93. stavka 1. točke 5. ZEK-a, Agencija će donijeti odluku o oduzimanju dozvole za uporabu radiofrekvencijskog spektra ako ni nakon dostave opomene zbog neplaćanja, nije u roku određenom opomenom plaćena propisana naknada za uporabu radiofrekvencijskog spektra. Na temelju odredbe članka 93. stavka 4. ZEK-a, odluka iz stavka 1. mora sadržavati primjereni rok u kojem je nositelj dozvole obavezan prestati s uporabom radijskih frekvencija dodijeljenih dozvolom koja je oduzeta tom odlukom.

Iz odredbe članka 14. stavka 1. Pravilnika, proizlazi kako je pravovaljana plovidbena dozvola uvjet za izdavanje dozvole za uporabu radiofrekvencijskog spektra, a sukladno odredbi članka 4. stavka 3. dozvola za uporabu radiofrekvencijskog spektra iznimno vrijedi

do gubitka, otuđenja, oštećenja ili kojeg drugog razloga prestanka uporabe radijske postaje ili prestanka uporabe plovila, o čemu je nositelj dozvole pisanim putem obavezan izvijestiti Agenciju.

Iz činjeničnog stanja koje je utvrđeno u upravnom postupku donošenja osporene odluke, koje je sukladno ovlaštenju iz članka 33. stavka 2. ZUS-a uzeo u obzir ovaj Sud, te navoda tužbe, nespornim proizlazi da tužitelj u rokovima određenim opomenama broj OP14-04874 i OP14-04875 od 18. prosinca 2014. koje su mu uredno dostavljene, nije platio dužne naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra niti je o promjenama u odnosu na plovilo koje navodi u tužbi obavijestio tuženika.

Uz nespornu činjenicu da nije plaćena naknada za uporabu radiofrekvencijskog spektra niti je tužitelj o pravnorelevantnim okolnostima u smislu odredbe članka 4. stavka 3. Pravilnika obavijestio tuženika, Sud nije našao nezakovitosti osporene odluke.

Slijedom izloženog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, presuđeno je kao u izreci.

U Zagrebu 28. lipnja 2017.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

